

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.441/2008/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Satori és Lutter Ügyvédi Iroda (1054 Budapest, Aulich u. 7. szám, ügyintézők: Dr. Satori Anna és Dr. Lutter István ügyvédek) által képviselt felperes (felperes címe) felperesnek-, a Dr. Csermely Tibor ügyvéd (4400 Nyíregyháza, Kótaji u. 29. szám) által képviselt alperes „va” (alperes címe) alperes ellen közgyűlési határozat felülvizsgálata iránt indított perében, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2008. június 17. napján kelt, 7. G. 15-07-040183/13. számú ítélete ellen az alperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20 000 (Húszezer) Ft elsőfokú perköltséget, és 34 000 (Harmincnégyezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A cégjegyzékbe 1991. május 10. napján bejegyzett alperesi mezőgazdasági szövetkezet 2000. május 18. napja óta végelszámolás alatt áll.

A ... Kft. az alperesi szövetkezetben 97 503 047 Ft névértékű külső üzletrésszel rendelkezett, amelyet 2004. október 1. napján a felperesi társaságba apportált. Az alperesi szövetkezet jegyzett tőkéjének 87,65 %-át ezáltal a felperes tulajdonában álló külső üzletrész képezte.

A végelszámoló 2007. október 26. napján 9 órára közgyűlést hívott össze azzal, hogy a megismételt közgyűlés időpontját 2007. október 26-án 9 óra 30 percre tűzte ki. A közgyűlés napirendjét képezte a végelszámoló vagyonszármazéka és a vagyonszármazéki javaslat elfogadása is.

A közgyűlésen a felperes képviselőjében megjelent Cs. F., aki a szervezetközi üzletrészek arányában kérte a vagyonszármazékat, ezzel szemben a végelszámoló azt javasolta, hogy a tagi részesedések és az üzletrészek értéke 100 %-osan kerüljön kifizetésre, és a fennmaradó összeg képezze a kívülálló üzletrész tulajdonosok üzletrészeinek a fedezetét. Bár a felperes képviselője határozottan tiltakozott az előterjesztés ellen, a közgyűlés 19 szavazattal egy ellenszavazat és tartózkodás nélkül, egyhangúlag elfogadta az alábbi 5/2007. (X. 26.) Kgy. számú határozatot:

„A vagyonszármazéka szerint a felosztható készpénz vagyona 10 736 000 Ft, amelyet az alábbi megosztás szerint fogad el a közgyűlés:

A közgyűlés a még felmerült munkák és költségek fedezeteként 750 000 Ft-ot az alábbi megosztás szerint:

- banki számlavezetésre, és egyéb banki költségekre	30 000 Ft-ot,
- könyvvizsgáló javadalmazására	60 000 Ft-ot,
- jogtanácsos felmondási idejére járó javadalmazására	180 000 Ft-ot,
- jogtanácsos egyszeri megbízási díjára	180 000 Ft-ot,
- levéltári iratmegőrzésre	250 000 Ft-ot,
- iratselejtezésre, iratőrzésre	50 000 Ft-ot,

a közgyűlés elkülöníti:

- tagi részesedések és üzletrészek fedezetére	5 443 000 Ft-ot,
- kívülálló üzletrész tulajdonosok üzletrészeinek fedezetére	4 543 000 Ft-ot."

A felperes a bíróságra 2007. november 20. napján érkezett keresetében az alperes 2007. október 26. napján meghozott 5/2007. (X. 26.) Kgy. számú határozatának hatályon kívül helyezését kérte, a 2006. évi X. tv. 18. § (1) bekezdése alapján, és az alperes kötelezését a perkielcsége megfizetésére.

Álláspontja szerint a vagyonszármazéki javaslat elfogadásáról döntő közgyűlési határozat az Sztv. 94. § (1) bekezdésében, illetve az 1992. évi I. tv. 91. § (1) bekezdésében írt rendelkezéseket sérti, mert a felperes a vagyoni hozzájárulása alapján tarthat igényt a fennmaradó vagyonszármazékból történő részesedésre.

Az alperes a kereset elutasítását, és a felperes perkielcségben való marasztalását kérte.

Vitatta a felperes keresetelcségi jogát, mert bár a szervezetközi határozat felülvizsgálatára a 2006. évi X. törvényt kell alkalmazni, annak a 101. § (1) bekezdését azonban nem. Utalt arra is, hogy a felperes sem tagnak, sem befektető tagnak nem minősül.

Másodlagos ellenkérelme - arra az esetre, ha a bíróság a keresettel támadott határozat törvénytértő voltát megállapítaná - arra irányult, hogy a bíróság a törvénytértést kizárólag abban a részben állapítsa meg, hogy a végelszámoló a felperesnek részesedést indítványozott a vagyonszármazékból, amelyet a közgyűlés jóváhagyott.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaposnak találta, és ítéletével hatályon kívül helyezte az alperes 5/2007. (X. 26.) Kgy. számú határozatát.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 42 000 Ft elsőfokú perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában mindenekelőtt kimondta, hogy a perbeli jogvitát a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. tv. (Sztv.) rendelkezései szerint kell elbírálni. Bár az Sztv. 18. § (1)-(3) bekezdéseinek szó szerinti szövege csak a tag részére biztosítja a szövetkezet szervei által hozott határozat bírósági felülvizsgálatának jogát, de a felperes által hivatkozott, a Bírósági Határozatokban 1994. évben 676. sorszám alatt megjelent legfelsőbb bírósági eseti döntésben kifejtettek szerint nem lehet elzárni a jogorvoslat lehetőségétől az olyan, kívülállónak minősülő személyt, akire a megtámadott közgyűlési határozat vagyoni jogot érintő rendelkezést tartalmaz.

Miután a keresettel támadott közgyűlési határozat a vagyonfelosztás vonatkozásában a felperesre nézve is tartalmaz rendelkezést, ezért a felperes keresetösségi jogát az elsőfokú bíróság a Magyar Köztársaság Alkotmányának 13. § (1) bekezdéséből is levezethetőnek találta.

Megállapította, hogy miután az alperesi szövetkezet 2000. május 18. napja óta végelszámolás alatt áll, és alapszabályát nem módosította a 2001. január 1. napján hatályba lépett 2000. évi CXLI. tv. rendelkezései szerint, nem vásárolta meg a kívülálló üzletrész-tulajdonosok üzletrészt és nem is vonta be azokat, ezért az új szövetkezetekről szóló 2000. évi CXLI. tv. rendelkezései az alperesi szövetkezetekre nem alkalmazhatóak.

A szövetkezetekről szóló 2006. évi X. tv. 106. § (1)-(3) bekezdései, 107. § (1)-(2) bekezdése és a 112. § a.) pontjában írtak egybevetése alapján az elsőfokú bíróság arra a jogi következtetésre jutott, hogy 2007. július 1. napjától kezdődően a már működő, bejegyzett szövetkezetekre akkor is a 2006. évi X. tv. rendelkezéseit kell alkalmazni, ha jogszabályban előírt alapszabály módosítási kötelezettségüknek nem tettek eleget.

Alaptalannak találta azt az alperesi hivatkozást, hogy az alperes nem minősül „működő” szövetkezetnek, mivel 2000. május 18. napja óta végelszámolás alatt áll. Az Sztv. 91. §-a alapján a szövetkezet ténylegesen a cégjegyzékből való törléssel szűnik meg, mindaddig, amíg ez meg nem történik, működő szövetkezetnek minősül akkor is, ha végelszámolás, vagy akár felszámolás alatt is áll.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes keresetével támadott alperesi közgyűlési határozat törvényességét az Sztv-nek a szövetkezeti üzletrészekkel kapcsolatos átmeneti rendelkezései (Sztv. 98.-103. §-ai) alapján kell megítélni.

Az Sztv. 98. § (3) bekezdése szerint a szövetkezet közgyűlésének 2006. október 1. napjáig az üzletrész-tulajdonosok felé választási lehetőséget felajánló döntéshozatali kötelezettsége volt, az alperes azonban tévesen hivatkozott arra, hogy ennek elmulasztása folytán, közgyűlési döntés hiányában nem lehet alkalmazni a törvény 101. § (1) bekezdését.

A Ptk. 4. § (4) bekezdése alapján a közgyűlés mulasztása nem eredményezheti azt, hogy a kívülálló üzletrész tulajdonosokat lényegében megfosszák a tulajdonuktól, és hogy kizárólag a tagok döntésére bízzák azt, hogy vagyonfelosztás esetén juttatásban részesítik-e a külső üzletrész-tulajdonosokat.

Mivel a közgyűlés mulasztása folytán az üzletrész-tulajdonosok nem élhettek az Sztv. 99. §-a szerinti választási lehetőséggel, ezért a 101. § (1) bekezdése alapján 2007. május 1. napjával valamennyi szövetkezeti külső üzletrész átalakított befektetői részjeggé vált.

Az Sztv. 94. § (1) bekezdése előírja, hogy a végelszámolás befejezése után fennmaradó vagyoni eszközöket - a 71. § (5) bekezdésében írt kivétellel - a tagok és a befektető tagok

között kell felosztani a vagyoni hozzájárulásuk arányában, és részükre ki kell fizetni a Cstv.-ben, illetve a Ctv.-ben foglalt határidők betartásával.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes másodlagos kereseti kérelme - miszerint a közgyűlésnek a fennmaradó vagyoni eszközöket csak a tagok és a befektető tagok között kellett volna felosztania - az Alkotmány 13. § (1) bekezdésében biztosított, a tulajdonhoz való jog sérelmét jelentené, ezért úgy ítélte meg, hogy a külső üzletrész-tulajdonosok átalakított befektetői részjegye a befektetői részjegyekkel azonos elbírálás alá kell, hogy essen, azaz az Sztv. 94. § (1) bekezdésének alkalmazása során a vagyoni jogok tekintetében a külső üzletrész-tulajdonost befektető tagnak kell tekinteni azzal, hogy az üzletrészének árfolyam értékét elsődlegesen a közgyűlésnek kell meghatároznia.

A pervesztes alperest a Pp. 78. §-a alapján kötelezte, hogy fizesse meg a felperesnek az eljárással felmerült perköltségét.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását - tartalma szerint - a kereset elutasítását, és a felperesnek a perköltségek viselésére kötelezését kérte.

Tévesnek tartotta az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, miszerint a jelen per eldöntésénél nem kizárólag a 2006. évi X. tv. rendelkezéseit kell alkalmazni.

Az alperesi szövetkezet 2000. május 18. napjától végelszámolás alatt áll, a cégbíróságon található mérlegbeszámolók alapján egyértelműen megállapítható, hogy a szövetkezet, valós gazdasági tevékenységet a per tárgyának időszakában már nem végzett, ezért nem tekinthető működő szövetkezetnek.

Mivel az Sztv. 112. § a.) és d.) pontja szerint 2007. július 1. napjától hatályát veszítette mind az 1992. évi I. tv., mind a 2000. évi CXLI. tv., ezért megalapozatlan és helytelen az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában írt, ezen törvények rendelkezései értelmezésével, összevetésével kapcsolatos valamennyi okfejtés. A perbeli határozat jogszerűségének megítélése során kizárólag a 2006. évi X. tv. rendelkezéseit kellett a bíróságnak figyelembe vennie.

Sérelmezte, hogy az Sztv. 18. § (1) bekezdésének előírása ellenére az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes rendelkezik keresetőségi joggal. A felperes soha nem volt az alperesi szövetkezetnek tagja, a bírósági felülvizsgálat jogát pedig a törvény kifejezetten csak a tag részére biztosítja. Az elsőfokú bíróságnak tehát erre tekintettel a keresetet már idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítania.

Az Sztv. 98. § (1) bekezdésében biztosított megengedő szabályra tekintettel az alperesi szövetkezet nem volt köteles a szövetkezeti üzletrészekkel kapcsolatos rendelkezések kérdésében dönteni, az, hogy e kérdésben dönt-e, a szövetkezet diszkrecionális jogkörébe tartozott. Még abban az esetben is, ha az alperesi szövetkezetet működő szövetkezetnek tekintjük, az Sztv. 106. § (1) bekezdése csupán az alapszabály módosítására kötelezi a szövetkezetet, az Sztv. 98.-105. §-ai rendelkezéseinek alkalmazására nem, ezért e körben az alperes mulasztása nem állapítható meg.

Álláspontja szerint az Sztv. 101. § (1) bekezdése a közgyűlés által felajánlott lehetőséggel nem élés függvényeként határozza meg az üzletrésznek átalakított befektetői részjeggyé való átalakulását, ha a közgyűlés ilyent fel sem ajánlott, akkor a törvény által biztosított automatizmus sem valósulhat meg.

A felperes, mint kívülálló üzletrész-tulajdonos kizárólag az Sztv. 96.-106. §-ai szerinti határidőkben kérhette volna azt, hogy az alperes közgyűlése hozzon az üzletrészek

átalakítása tárgyában döntést. A felperes által hivatkozott, a bírósági határozatokban megjelent legfelsőbb bírósági eseti döntésben írtak a jelen perben nem tekinthetők irányadónak, mivel az eseti döntés az 1992. évi I. tv. rendelkezésein alapul.

Tévesnek találta az elsőfokú bíróságnak az Alkotmány 13. § (1) bekezdésében írtakra történt hivatkozását is, mivel a perbeli esetben a konkrét jogi szabályozás - az Sztv. rendelkezései - az alkalmazandóak.

Hangsúlyozta, hogy az Sztv. 94. § (1) bekezdése szerint a végelszámolási eljárás befejezése után fennmaradó vagyoni eszközöket kizárólag a tagok és a befektető tagok között kell felosztani vagyoni hozzájárulásuk arányában, a perben pedig az nem volt vitás, hogy a felperes nem tagja, de nem is befektető tagja az alperesi szervezetnek.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

Előadta, hogy a 2006. évi X. tv. hatályba lépése előtt létrejött és bejegyzett szervezetek esetében, ha sor került az üzletrészeknek az Sztv.-ben meghatározott átalakítására, akkor a szervezet jegyzett tőkéjét az Sztv. 66. § (1) bekezdése szerint a tagok és nem tag átalakított befektetői részjegy tulajdonosok befizetései teszik ki, mivel az átalakított befektetői részjegyek bár tagsági viszonyt nem eredményeznek, de mint vagyoni hozzájárulások kétség kívül a jegyzett tőke részét képezik.

Erre utal az Sztv. 101. § (3) bekezdésének rendelkezése is, miszerint az átalakított befektetői részjegy a befektetői részjegyre vonatkozó szabályok szerint jogosít az adózás utáni eredményből részesedésre, és ugyanilyen módon viseli a veszteséget is.

Mindezen szabályok egybevetéséből az a következtetés vonható le, hogy az átalakított befektetői részjegy tulajdonosok a vagyoni jogok szempontjából a tagokkal azonos megítélés alá esnek, azaz a szervezet megszűnésekor a tagokkal egyezően, vagyoni hozzájárulásuk arányában tarthatnak igényt a fennmaradó vagyonra.

Utalt arra, hogy az alperes jegyzett tőkéjét mind a mai napig az 1992. évi II. tv. 8. § (3) bekezdése szerint a szervezeti részjegy tőke és üzletrész tőke alkotja akként, hogy a részjegy tőke mértéke nem haladja meg az üzletrész tőke 10 %-át.

Álláspontja szerint a keresetösségi jogát illetően az elsőfokú bíróság helyesen követte a Legfelsőbb Bíróságnak a Bírósági Határozatokban 1994. évben 676. sorszám alatt megjelent eseti döntésében kifejtett álláspontját.

Az ítéletátlának a Pp. 256/A. § (3) bekezdése szerinti felhívására a felek egyike sem kérte az ügyben tárgyalás tartását, ezért az ítéletátl a Pp. 256/A. § (4) bekezdése alapján - utalva a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f.) pontjára - a fellebbezést tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

A fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság a perbeli jogvita elbírálásához szükséges körben a tényállást helyesen tárta fel, az irányadó jogszabályokból azonban téves jogi következtetést vont le.

Az alperes tévesen értékelte az elsőfokú bíróság ítéletének a szervezetekről szóló, korábban hatályos törvények értelmezésével kapcsolatos indokolását. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a szervezetekről szóló 2006. évi X. tv. (Sztv.) 106. § (2) bekezdésének, és 112. § a.) és d.) pontjainak együttes értelmezésével azt, hogy az

alperesi szövetkezet működésére 2007. július 1. napjától a 2006. évi X. tv. rendelkezései az irányadóak, annak ellenére, hogy a szövetkezet az Sztv. 106. § (1) bekezdésének az alapszabály módosítására kötelező előírásának nem tett eleget.

Az elsőfokú bíróság ennek megállapításán túl csupán azt fejtette ki bővebben, hogy miért nem alkalmazhatóak az alperesi szövetkezetekre az új szövetkezetekről szóló 2000. évi CXLI. tv. rendelkezései sem.

Alaptalanul hivatkozott az alperes arra is, hogy a 2000. május 18. napja óta végelszámolás alatt álló alperes nem minősül az Sztv. 106. § (1)-(2) bekezdéseiben írt működő szövetkezetnek.

Az Sztv. 91. §-a kimondja, hogy a szövetkezet ténylegesen, jogilag a cégjegyzékből való törléssel szűnik meg. Csak az ehhez vezető út kezdetét jelenti az Sztv. 92. § (1) bekezdés a.) - e.) pontjaiban felsorolt, a szövetkezet megszűnését jelentő okok bekövetkezése, amelyek elindítják a szövetkezet törlését megelőzően kötelezően lefolytatandó végelszámolási, illetve felszámolási eljárást. A végelszámolási vagy felszámolási eljárás célja a szövetkezet gazdasági, vagyoni kapcsolatainak lezárása, és bár főszabály szerint a végelszámolás/felszámolási eljárás tartama alatt a szövetkezet gazdasági tevékenységet már nem folytat, de befelé, a tagok, alkalmazottak, illetve az esetleges hitelezők, hatóságok, stb. vonatkozásában még működő szövetkezetnek minősül, vagyis működésére irányadóak 2007. július 1. napjától kezdődően az Sztv. 106. § (2) bekezdése folytán a 2006. évi X. tv. rendelkezései akkor is, ha nem módosította alapszabályát az Sztv. előírásainak megfelelően.

Az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróságnak azt a jogi következtetést is, hogy az Sztv. 101. § (1) bekezdése szerint 2007. május 1. napjával a felperes tulajdonában álló külső üzletrészek átalakított befektetői részjeggyé alakultak a törvény rendelkezése szerint, és ez bekövetkezett annak ellenére, hogy a közgyűlés nem ajánlotta fel a külső üzletrész tulajdonosnak az Sztv. 99.-100. §-aiban írtak szerinti választási lehetőségeket.

Az Sztv. 98. § (1) bekezdése ugyanis kimondja, hogy az Sztv. hatályba lépésekor már működő szövetkezeteknél még meglévő szövetkezeti üzletrészek a törvény 99.-101. §-aiban foglaltak alapján megszűnnek, illetve 2007. május 1-jei hatállyal az Sztv. 102. §-ának megfelelő összegű befektetői részjeggyé, illetve átalakított befektetői részjeggyé alakulnak át.

A szövetkezet közgyűlésének döntése csupán a megszűnés - átalakítás módjára, illetve az üzletrészek névértéke meghatározására terjedhet ki, de arra, hogy megtörténjen-e a megszűnés, az átalakítás, arra nem.

A jelen per tárgyát képező jogvita eldöntésénél a felperes külső üzletrészeiből létrejött átalakított befektetői részjegyek jogi megítélése volt a főkérdés.

A számvitelről szóló 2000. évi C. tv. (Számvtv.) 35. § (1) bekezdése szerint a saját tőkeként - és az ezen belüli jegyzett tőkeként is - a mérlegben csak olyan tőkerészt szabad kimutatni, amelyet a tulajdonos (a tag) bocsátott a vállalkozó - jelen esetben a szövetkezet - rendelkezésére, vagy amelyet a tulajdonos (a tag) a 36. §-ban foglaltakon túlmenően az adózott eredményből hagyott a vállalkozónál.

A 2006. évi X. tv. 42. § (1) bekezdése, 44. § (1) bekezdése, valamint a 60. § (1)-(2) bekezdései alapján a szövetkezetekben tagnak a szövetkezeti tag és a befektető tag minősül, az Sztv. 101. § (3) bekezdése kifejezetten úgy rendelkezik, hogy az átalakított befektetői részjegyek szövetkezeti tagsági jogviszonyt nem keletkeztetnek, illetve az Sztv. 103. § (2) bekezdése figyelmen kívül hagyni rendeli az Sztv. 60. § (3) bekezdésében

meghatározott mértékek (a befektető tagok és tagok száma, a befektetői részjegyek névértékének aránya) számításánál az átalakított befektetői részjegyek értékét és tulajdonosaik számát is.

Az Sztv. 101. § (3) bekezdése az átalakított befektetői részjegyeknek a befektetői részjegyekkel azonos elbírálását egyedül az adózás utáni eredményből való részesedés, illetve a veszteségek viselése esetére írja elő.

Az Sztv. 94. § (1) bekezdésének rendelkezése szerinti - a végelszámolás befejezése után fennmaradó vagyoni eszközök felosztása - eset nem tartozik e körbe, vagyis a végelszámolás befejezése utáni vagyoni eszközök felosztása során az átalakított befektetői részjegyek tulajdonosait nem lehet a befektető tagokkal azonos jogokkal felruházni, azaz a tagokkal azonos módon, vagyoni hozzájárulásukkal arányos vagyonfelosztásra nem tarthatnak igényt.

Miután a fentebb kifejtettek szerint az átalakított befektetői részjegyek tulajdonosai csak korlátozott - az Sztv. 101. § (3) bekezdésében írt - körben minősülnek a tagokkal azonos elbírálás alá, ezért a jogszabály feljogosító rendelkezése hiányában nem lehet őket az Sztv. 18. § (1) bekezdése megfogalmazásának kiterjesztő értelmezésével e körben is a tagokkal egy tekintet alá venni. A szövetkezet, illetve annak testületei által hozott határozatok bírósági felülvizsgálatát a tag kérheti, a nem tag által benyújtott, erre irányuló keresetet a keresetőségi jog hiánya folytán a bíróságnak el kell utasítania. Mivel a felperes igényérvényesítési jogosultságának (kereshetőségi jogának) a tisztázása az ügy érdemére tartozó olyan anyagi jogi kérdés volt a perben, amelynek tárgyában a bíróságnak ítélettel kell határoznia, ezért nem kerülhetett sor a per megszüntetésére a Pp. 157. § a.) pontja, illetve 130. § (1) bekezdés g.) pontja alapján.

Az ítélőtábla álláspontja szerint mivel a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. tv. e körben - a szövetkezet és szervei határozatainak felülvizsgálatára - részletes, speciális szabályokat ad, ezért nem volt helye annak, hogy az elsőfokú bíróság az Alkotmánynak a tulajdonhoz való jogot deklaráló 13. § (1) bekezdésében írt alapvető személyiségi joghoz visszanyúlva, arra hivatkozva ismerje el az átalakított befektetői részjegy tulajdonosának a keresetindítási jogát.

Osztotta az ítélőtábla az alperes ellenkérelmében a Legfelsőbb Bíróságnak a felperes által hivatkozott, a Bírósági Határozatokban 1994. évben 676. sorszám alatt megjelent eseti döntésében kifejtettek jelen perben való alkalmazhatóságával kapcsolatos álláspontját. Azon túl, hogy a hivatkozott eseti döntés az 1992. évi I. tv. szabályain alapul, rámutat az ítélőtábla arra is, hogy a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. tv. hatályba lépéséről és az átmeneti szabályokról szóló 1992. évi II. tv. (Ámt.) 11. § (4) bekezdése a vagyonnevesítésről szóló közgyűlési határozat felülvizsgálatára rendelte el az 1992. évi I. tv. 13. §-a rendelkezéseinek az alkalmazását. Vagyis valamennyi vagyonnevesítésről szóló - így az egyébként kívülállónak minősülő, de a vagyonnevesítésre alanyi jogon igényt tartó személyeket érintő - határozat megtámadására is lehetőséget adott az 1992. évi I. tv. szabályai szerint. Ezért válhatott az adott határozat tekintetében a bírósági jogorvoslat igénybevételére jogosulttá a kívülállónak minősülő személy is.

Mindezekre figyelemmel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. tv. (Pp.) 253. §-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

Megjegyzi az ítéltábla az alperes másodlagos ellenkérelmére utalva, hogy a szövetkezet és szervei határozatainak felülvizsgálatára irányuló perben a bíróság ítéletével vagy elutasítja a felperes keresetét, vagy hatályon kívül helyezi a keresettel támadott határozatot, a határozat megváltoztatására nincs hatásköre.

Az ítéltábla az elsőfokú eljárásban is peresztes felperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperesnek a perrel felmerült, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (6) bekezdései, illetve a 4/A. § (1) bekezdése alapján 16 000 Ft + ÁFA = 20 000 Ft elsőfokú perköltségének a megfizetésére.

Az alperes fellebbezése sikeres volt, ezért a felperes köteles megfizetni az alperesnek a másodfokú eljárással felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5)-(6) bekezdései, és a 4/A. § (1) bekezdése alapján 8 000 Ft + ÁFA = 10 000 Ft-ban meghatározott ügyvédi munkadíjban felmerülő költségét, valamint a fellebbezésen lerótt 24 000 Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Debrecen, 2008. október hó 21. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó